

בס"ד

שלחן היראה

והוא שלחן ערוך בכל טוב
להלך בעצת רבינו ז"ל

פרשת ויגש

ה'תשע"ב

לתגובות להארות והערות
ולקבלת העלון באימייל שלכם
shulchanhayirah@gmail.com

תמצית הדברים

ע"י אור הצדיק וההליכה בו יכולים לחיות ממש דיבורי התורה הקדושה הנמשכים מלעתיד לבוא. ובפרט שזוכים לספר ולשוח ולבקש ולהתחנן לפני ה' יתברך על קיום תורת רבינו. וזה סוד סיפור דיבוריו של יהודה אל יוסף. עד שלא יכל הצדיק האמת להתאפק ונפתח אור הגאולה. וזה סוד המוחין דקטנות שפתרוןם הוא אתערותא דלתתא של סיפור דברים וצעקה עד שנמשך מנשמת הצדיק אור ודעת ונכנעת הרשעה ונפתח הלב באמת לתשובה ובאה גאולה.

יש לכל אחד יחסים אישיים עם הצדיק האמת וע"י זה עם ה' יתברך בעצמו. והצדיק מסובב עם כל אחד סיבובים והכל בשביל להזכיר לו את התשובה האמת השייכת לו. צריך לעורר תמיד את הקשר הזה ולשוב בתשובה. וע"י זה נמשכת השגחה גדולה. ועתה בכח הנרות שנכנסו אצלנו נזכה ל"באבוד רשעים רנה", ונאיר חשכת מצרים ברנת רחמי התיקון בקדושת אור הצדיק ונזכה כל בני ישראל לתשובה שלימה אמן.

הרחבת הביאור

ברורה ומאירה. ובטח שגם עכשיו יש משהו מזה. ואפשר ואפשר ע"י תורת רבינו וההליכה בה והתפילה עליה, שהיא עיקר התחלת ההליכה, וכן המסירות נפש עליה לקבל אותה באמת בלב ולשוב עליה בתשובה. ויכול כל אחד כפי בחינתו לקבל הארה והשגה מיוחדת לפי כמה שבאמת יחפוץ, מאותו הזמן המיוחד של לעתיד לבוא.

והעיקר אחרי כל זה וביחד עם כל זה, לשוח ליבו לפני ה' ולהיכנס עוד חדר ועוד חדר בקשר המופלא הזה שיש עם ה' יתברך דוקא כאשר מספרים לפניו בתורת רבינו הקדוש. כי היא סגולה מופלאה שכתובה ממש בפירוש ובאמת בתורה כ"ה תנינא. רק ששם מבואר שיש לה' יתברך נחת גדול שלא היה עוד מעולם כשעושים מהתורות תפילות וכן מבואר בהקדמת הליקוטי תפילות וכן בעוד שיחה בשיחות הר"ן. רק מה שזוכים בחויה המופלאה הזאת כאשר התורה של רבינו הקדוש הופכת לרצון פרטי ונכנסת בתוך תפילה

כמה יש ללמוד מכל דיבור ודיבור של התורה הקדושה. אם רק היינו יכולים לרגע אחד נצחי להכיל בליבנו את המעמד הנפלא בו משה רבינו כותב מה שהוא שומע ורואה מה' יתברך. ומה שהוא מקבל מה', בלילה, תורה שבע"פ לברר ולפרש היטב כל השרשים והענפים היוצאים מכל אות ותיבה ודיבור פסוק ופרשה. וכל ההיקשים של הדיבור במקום אחר שבתורה והכוונה למה נכתב כך דוקא וכל הנשמות התלויות בזה וכו' וכו' בכל דיבור ודיבור. ואולי אפילו נזכה לחלום על פניו של משה בעת ההפסקות בין הדיבורים, שכידוע נתן לו ה' יתברך זמן ומקום לעכל ולקבל, בין פרשה לפרשה בין פתוחה בין סתומה ולשמוע באמת ולהבין. וכן לשמוע ממנו ממש איזה דיבור של הארה והתחזקות אמת רמז וסוד. ואין זה מופרך כי לעתיד לבוא כך יהיה. ומשיח יספר לכל אחד מה שעבר עליו באמת והתורה שיוצאת מזה תהיה

החירות הנכספת הזו רק באמונה שה' שומע. ומדבר לפני ה' את שיחו ואת מר ליבו ואת תודתו ושמחתו, ובפרט אם כבר רגיל בזה אפילו שזה כל פעם מחדש. (כי בכל פעם ה' דואג לו למניעות מיוחדות במח ובלב ובמציאות כדי שיתחדש עליו הדיבור). ואפילו כל הטוב המופלא הזה שהוא באמת טוב גנוז מרוב העולם והוא חיי נצח מופלאים, וכל זה לא ישוה ולא יערוך כלל לענין הנורא הזה של שיחה לפני ה' יתברך על תורת רבינו הקדוש.

ולהיכנס בתורה ולשוח אותה לפני ה' עד שהניגון הפנימי שלה יתנגן בליבך כפי שאתה באמת. ותתאהב כל כך באור פאור הגנוז של רבינו עד כלות הנפש עד שמתיקותו מפרישה אותך מכל עניני העולם הזה ואתה מוצא את עצמך צועק וזועק לפני ה' ואינך יודע כלל על מה. כי אין מילים בפיך לאמר לה' מה שמתרשש בליבך כי הוא באמת אינו כלל מהעולם הזה של עכשיו אפילו לא בפנימיות העולם. כי הוא ממשיך את תורתו ודיבורו מזמן רחוק ואחר לגמרי של הרבה הרבה אחרי התחיה. והוא מזכיר לך זכרון שאינך זוכר. רק משרש נשמתך מתנוצץ עליך אור של אמת מופלא ונורא אור ישוב הדעת של הזקנים דקדושה. שמוחם האלוקי שאינו תופס שום מקום ונמצא בזמן אחר לגמרי בזקנה דקדושה שהיא רענן בשמן אפרסמון ומחודש כזית הראשון, קשור בשלימות בתורת ה'.

והם הם התנוצצות נרות החנוכה הקדוש ואורם המלא געגועים שאין לו

פרטית שזה ממש שלמות התורה שבע"פ המופלגת היינו תורת הצדיק האמת שכבר נכתבה ועכשיו היא באה אל תכליתה כי היא חוזרת להיות בע"פ אצל התלמיד שחושק בה ומתפלל עליה. וע"י זה נעשה יחוד מיוחד ביותר בין התורה שבע"פ לתורה שבכתב. וכל זה לא מפורט בפירושו. ויש בו הבחירה גדולה ונפלאה.

ואם תעבור בכל המכתבים שר' נתן מברר לבנו יצחק כמה יקר וחשוב לעסוק בתורת רבינו וכמה כל הרפואות והעצות לכל אחד נמצאים בה. וכן כמה יקר שכל אחד ישוח את כל ליבו לפני ה' יתברך על כל דבר וענין שיש לו. ותחבר את הענין שכתוב בתורה כ"ה תנינא הנ"ל, שיקר כל כך אפילו לפני יתברך שהתורה הופכת לתפילה. והעיקר אם תעסק בזה ותזכה שיפתח לך הבנה בתורת הצדיק באופן פרטי ע"י תפילתך מליבך לזכות באמת לקיים תורת הצדיק. וכן אם תעסוק בשיחה מפורטת לפניו על תורת הצדיק ואיפה אתה אווזו וכו' עד שתבוא לרצון ממש דוקא בגלל שאתה כל כך רחוק, אז תראה ותבין שבאמת יש אפשרות ולא מופרך כלל לחיות חיים של זמן אחר לגמרי בעורך בזה העולם. ואפילו כמו שאתה לפני השינוי הגדול והתשובה השלימה. כי מספיק לזה כבר הרצון כדי שיאיר מרחוק אור העולם הנצחי הזה.

כי כאשר האדם יושב לפני ה' בחדר לבד בהתבודדות, פרוש באותו רגע מהעולם. או לכתחילה ביער בלילה לבד בחרות הלב והמוחין או אפילו בלי

יהודה לצרה יותר גרועה ממקודם. שלא לדבר על בזיון קדושת ישראל שיש בזה. כי מה יעשה עם עצמו. ואיך יבוא לפני אביו עם הכשלון החדש. אין לו מוצא ואין לו ידיעה ועצה מה לעשות.

ומה הוא עושה באמת? הוא מדבר. הוא מספר את ליבו. הוא חוזר את המעשה שנעשה מתחת לשמש. כי הדיבור הולך עם האדם לכל מקום. כי הדיבור הוא כמו אמא שהולכת עם בנה לכל המקומות המטונפים שטינף מפאת ילדותו ותינוקותו והיא לא תעזב אותו לעולם. וכל מושג ה"אם" שיש בעולם בין כפי תפיסת האמהות ובין כפי תפיסת האבות כולל כל ציורי הזוועה שיודעים דורותינו מאז השואה, איך הוכרחו אמהות לעזב ולהפקיר את בניהם. ולא נשכח קללת התורה שנתקימה שאמהות ואבות יאכלו את בניהם ואפילו יסתירו אחד מהשני שאריות בשר. עד כדי כך. ודוקא בגלל הזעזוע העמוק של מי שמכניס לליבו מה שכבר היה בעולם. הבן תבין עומק דיבורו ועצתו של רבינו שמצד האמת האם לא עוזבת את הילד. והאם היא הבינה ונמשכת תמיד אחרי הילד הוא הדיבור היוצא ממנה בחושך נורא וזועק אליה מיד להארה. והיא, ה' יתברך טבע בה שתאיר לו ותניק לו ותחמם אותו ותלך עמו לכל מקום. וכך הוא הדיבור המקושר אל הלב האמת של כל יהודי המוכן לשמוע בלב אמיתי כפי בחינתו את מה שהוא אומר ומספר לפניו יתברך. בבחינת "ידבר עבדך דבר באזני אדוני ואל יחר אפך בעבדך".

שם, ואיתם אנחנו רוצים ומקוים להמשיך הלאה לחתור בזמן הזה ובימים האלה ולקשרם אל שורש כל הזמנים הוא שמו יתברך בעצמו.

וכל זה ועוד נסתרות נוראים רמזה וסיפרה לנו תורתנו הרחמנית האמא הקדושה המנחמת והתקיפה, בפסוקים הקדושים של התחלת פרשת "ויגש". כי יהודה ניגש אל השר המצרי ומתחיל לספר לפניו את כל הסיפור מהתחלה. והרי השר יודע מכל הסיפור. וזה גם יהודה יודע, שהשר יודע. ואפילו שהוא כך, מתחיל לספר שוב את הכל מהתחלה, סיפור דברים עם רמזים של איומים מה יעשה בכוחו וכו' כמובא במדרש. ואע"פ כן אם תשים ליבך אחי היקר מפורש כאן בתורה סוד הפתרון של כל המוחין דקטנות שבעולם. כי שים לב שיהודה נכנס כאן במוחין דקטנות. והכונה לספר בשבחו המופלג של יהודה שהוא מראה לנו בהתנהגותו מסורת אבות מה עושים ואיך מתנהגים בשעת הצרה הנוראה של מוחין דקטנות. כי הוא לא יודע ולא מבין מה קורא איתו ועם אחיו. והוא יודע מכבר שכל זה קשור בחטא הנורא של מכירת יוסף וכל המסתעף מכך. והוא כבר חי חיים של יסורים הרבה שנים על הענין הזה והוא צדיק אמת קדוש ואהוב על ה' שמחפש כמו שאומרים ב"נרות" פתרון ותיקון ותשובה נצחית על הפגם הנורא. ואין. ועכשיו עומד כאן לפני השר המצרי היפה תואר הבטוח, מצרי מלא מוחין נוראים ורוח הקודש רואה נסתרות עשיר מופלג עדין ותיקף. ונכנס

שתמות על קידוש ה' ותעלה מיד מתחת כסא הכבוד ואז אצל הזקנים דקדושה הנ"ל בעלי השכל האמת הניצחי, אתה נקרא "יש קונה עולמו בשעה אחת".

(שעה היא גימ' "קערה" בחי' "קערה אחת כסף" בפסוק הנ"ל. כי אלו הפסוקים מדברים מחנוכת המזבח ומובא בביאור הליקוטים על תורה ז' תנינא אות ל"ו שחנוכת המזבח היא עיקר הבית. כי היא סוד ההתחדשות. שבכל רגע נחנך המזבח היינו כל רגע מתחדש הרצון למסירות נפש המאיר ע"י דעת הצדיק האמת. שהוא פנימיות בית המקדש. ועם זה אנו צרכים ללכת עתה בכח תוספת קדושת חנוכה בכח יוסף הצדיק הממשיך קדושת יעקב אבינו הבריח התיכון שמבריח את רוח השטות בכח חיות התורה. כי מדבר שם מקערה ומזרק כסף שהם קיבול וזריקה. שהם בחי' "מלא כל הארץ כבודו" הוא הקונה בשעה, בחי' קערה המקבלת. ובחי' "איה מקום כבודו" הוא בחי' מזרק כסף, כי הבחינה הזאת כידוע היא הסתרה והרגשה של השלכה. ושתיהם מלאים "סלת" היא בחי' "סלית כל שוגים מחוקיך" הוא הכנעת הרישעה בכח הבינה והדעת הנמשך מפנימיות התורה מעתיד לבוא מעתיקא סתימאה שרש הקבלה ומובא בתורה מ"ט באות ז'. כי השילוב שלהם ממשיך את הדעת והרחמנות של המנהיג האמת כמובא בתורה ז' תנינא, וע"י זה הרוח שטות בורחת. וזה שמובא אח"כ "כף אחת זהב מלאה קטורת". כי זהב הוא בינה היא שרש

דבר ותאמין שה' שומע והבינה תרכון עליך ותפרוש עליך כנפיה המגינות ויכנס בליבך התנוצצות רחוקה מאד ועתיקה של רצון תשובה חדש שהוא קצה החוט של הישועה.

ודע שכאשר אתה מתחיל לדבר ולשמוע. ובפרט כשאין לך ברירה. שאתה כמו שאומרים "עם הגב אל הקיר". ואתה זועק "בי אדוני". דהיינו אני יהודי חלק אלוה ממעל מה שלא יהיה. היינו שרש הנקודה הטובה. ועיקר הצרה שלך שאתה לא יכול עכשיו לראות את הנקודה כי זה עיקר הצרה. וזה עיקר המוחין דקטנות. אבל אתה מתאזר עוז דקדושה. כי אתה מסתכל טוב טוב שאין לך ברירה. נזרקת כביכול מה' בחי' "מזרק אחד כסף", ואין לך מוצא אלא לכסוף אליו בחזרה. אבל האוירה קשה בינך לבינו, כמובן שזה רק מצדך כי אתה במוחין דקטנות. ואתה זועק וצועק, ומאיים אפילו במדת מה. והכל מתוך ה"בי אדוני". כי מה אני יעשה ריבוננו של עולם אין לי עיניים לראות ולא אף להריח ומכף רגל עד ראש אני מוקף עבודה זרה ופניתי אל האלילים הם "נשין שפירן" ה' ירחם. והממון והכפירה והכעס והקנאה וכו' וכו' עוטפים את ליבי ומוחי. ואני פגום ופוגם בכל רגע. ואף על פי ובכל פי אני מתיר לעצמי בכח עצת רבינו הקדוש הנחל נובע מקור חכמה לקרוא אליך ולצעוק שאתה אב הרחמים, חייב חייב לגאול אותי ולהציל אותי מהשואה הפרטית שלי. ואז אחת מהשניים, או

בכל העולמות לקרוב אל ה' יתברך והם עצמם משפיעים עלינו תשלום ההתחדשות הזאת.

וכל אחד שזוכה שיגע בו המלך בשרביט הזהב ונמשך עליו עד חצי המלכות כדי שימשיך מלמטה התעוררות החצי השני הכוסף ומצפה על שלמותו וגאולתו השלימה, בכל הארה והארה שרבינו הקדוש מאיר בו, בין אם רק זכה לשמוע עליו ולכסוף לו עם פחות התנגדות ממקודם ובין אם זכה לבוא על ציונו וללמוד ספריו ולהתפלל עליהם ואפילו לקרב אחרים אליו, עם כל אחד הוא מסובב דרכים ונפלאות כמו שמתואר עם סיבוב האחים הבאים אל יוסף ובראשם יהודה. כי אנחנו לא יודעים כלל מי אנחנו ובמה באמת אנו אשמים ואיך מתקנים ועושים תשובה. ולא יואילו התחכמיות בענין הזה.

וכדי להסיר כל החכמות החיצוניות וללבב את ליבנו לכח האמיתי היהודי שיש לכל אחד מאיתנו כפי בחינתו וענינו, כפי האות המיוחדת לו בתורה ופרושה ופרישותה והארתה ויחודה בשאר האותיות, כך רבינו מסובב עם כל אחד. פעם חמש חליפות שמלות בחי' בנימין, בחי' התחדשות ארץ ישראל בליבנו בחמשה לבושים חדשים, היינו שאתה חוזר מהציון או מהתבודדות או קם מהספר או משיחת חברים בהתחדשות הרצון המופלגת וערגה והתנוצצות שיש רק אצל רבינו כזאת הרגשה של יסודיות ועמקות ושמחה וקלות והכנעה, וזה יודע כל

הדעת הנ"ל הנמשך אל הלב ע"י שילוב "איה" ו"מלוא", שעל ידי זה נעשה קטורת להמשיך בחי' תחיית המתים בחי' "הקיצו ורננו שוכני עפר" שאפשר ממש להחיות רשעים ומתים ע"י הסלת והקטרת הנמשכת מדעת הצדיק וכן (הוא בכל יום).

והאפשרות השניה היא שיתקיים בך "ולא יכל יוסף להתאפק" ורבינו בעצמו "יתיר צרורה" ובכוחו ינתן הכבלים ויגלה לך הפתח האמת השייך לך עכשיו והוא בחי' גאולה. כי מה שהתורה הקדושה מספרת מ"ויגש יהודה" הוא בכל אדם ובכל זמן. ואם תרצה תעייין בתחילת ביאור פרשה זו בזוהר הקדוש תחילת פרשת "ויגש" ותראה שם כי תנועתו של יהודה אל יוסף היא זעקת כל כלל ישראל אל ה' יתברך.

ובפרט למי שזוכה לבוא אל יוסף ממש הוא צדיק האמת רבינו הקדוש המאיר בציונו הקדוש אור התיקון הנצחי לכל נשמה מישראל. וכן בספריו הקדושים. ובדרך הליכתו בתוך תוכיות ענינו הקדוש. והוא מאיר לכל אחד אור הדעת לצאת מהשטות כל אחד כפי מה שזוכה לרצות ולפייס את רבינו שיאיר לו. כי צריך לבקש על זה. כי זה הכלל שה' יתברך התנה בכל שלב בבריאה מאז "בראשית". שהכל תלוי באתערותא דלתתא. חוץ ממה שהיה בתחילה. ומאז אנחנו משלימים בכל דור את חלקנו בהתעוררות מלמטה מהעולם הזה מהחושך מהספק ממקום התחזקות האמונה שמעורר פאר וחשק

תמיד ללבב את הקשר הזה מחדש גם אם נראה לך שאתה כבר קשור ורבינו קשר אותך בשק וכו'. תמיד טוב לחדש התעוררות הקשר כי הוא התעוררות כבוד ויראת רבו שהיא כלי ברכה מעין כמוהו. ובאור הזה מספרים לפני ה' ויש מחמירים יותר לספר לפני רבינו בעצמו, באופן המותר, כתלמיד בפני רבו וכבן המכבד לאביו אחרי הסתלקותו, את כל מה שקרא והיה ביננו. והבטחתם ככה והנה אני מונח פה וכו' וכו' וזעקת רב'ה המשך עלי ישועה בכחכם לעורר כל הצבאות העליונים ותפילת ה' בעצמו וכו'.

וכן לספר לפניו ולשמוע את עצמך, על כל היחסים שלך איתו ואם ה' יתברך. ותזכור טוב טוב שאפילו יהודה בן יעקב הצדיק המופלג לא ידע ולא הביין היכן הוא עומד, אל תשכח. וכן זכור שיוסף לא יכל להתאפק וכשיהודה הגיע כמו שאומרים אל הקצה הודיע לו יוסף ולכל אחיו "אני יוסף". ומכאן והלאה אין קושיות ואין מניעות רק שמחות וישועות הצלחות ופרנסות ביטול קדוש ונורא ויראה נפלאה וכבר מקימים ישיבה בגושן וכו'. כי בסופו של דבר ה' יתברך רחמן על כל הרחמנים וברא את עולמו כדי לגלות רחמנותו ורוצה רק קצת אתעוררת דלתתא זה הכל.

וצריך לבוא לפניו יתברך ולאמר "ידינו לא שפכו את הדם הזה". ואם חס ושלום שפכו לשוב בתשובה באמת. ולבקש אותו יתברך על התשובה. כי הבטיח שאין דבר העומד בפני

אחד שזכה להתקרב אליו כי רבינו נותן מתנות לכל האחים ובפרט בהתחלה.

וביחס של אחד לאחד עשרה, בחי' סממני הקטורת, יש סיבובים של הסתרה וביקוש וחיפוש וחיספוס וכמעט יאוש וכיסופים כאלה שיאיר בי שוב האור הקדוש והנורא הזה שמרפא ומטהר את הכל. וכל זה מסבב צדיק האמת עם כל אחד בשביל התשובה העמוקה והרמזים האמיתיים שכל כך קשה לרמוז אותם באופן שיתקבלו אצל בעל בחירה. ורבינו אומן מופלג בזה וגם רחמן מופלג ויודע לעורר על כל אחד אריכות אפיים אצל ה' עד שיזכה תלמידו באשר הוא להבין ולשוב. ואפילו הבטיח שלא יצא אף תלמיד שלו מהעולם בלי תיקון נצחי שלם. (והקושיות על זה במה שנראה לעינינו סותר לזה, עם כל הכאב, הנח להם וסמוך עצמך על הבטחת רבינו באמונת חכמים אמיתית על ידי חיזוק נרות החנוכה שנכנס בנו זה עתה. כי הבטחותיו ודיבוריו הם ממקום שאין דעת אדם יכולה לו, רק להאמין ולזכות).

ובאמת אצל כל אחד בונה רבינו הקדוש יחסים אישיים איתו. ומי שלא חש בכך צריך רק לבוא על ציונו באופן פרטי, אולי בזמן שאין קיבוץ אבל לאו דוקא. רק לחפש את הקשר הפרטי האישי ע"י סיפוך החסדים והתודה והכיסופים לפני ה' יתברך וגם לפני חבר או חברים. ויאיר לך מאד הקשר ואיתו יראה מופלאה מהרב האמת. בדוק ומנוסה. תנסה ותיוכח. וצריך

התשובה. וכל הסיבובים הם בשביל התגלות "אבל אשמים אנחנו". ובשביל לעורר ולגלות בפה את החרטה הגדולה ושללא מוכן בשום אופן שוב לחטוא ומוכן למות ולא לחטוא כמו יהודה שעומד לפני יוסף ומודיע לו בכל כח רצונו שלא מוכן בשום אופן שוב להפקיר את אחיו ולצער את אביו עד שנענה לו יוסף ושלח העגלות לאביו והחיה עד נפשו ושוב חזרה ליעקב רוח הקודש בחי' "השקיפה ממעון קדשך וברך את עמך את ישראל" בחי' ההשגחה הנכספת והדרושה לנו בכל עת כי היא חיינו והיא רוח קדשנו.

ועתה בכח החנוכה הקדוש הזה שנכנס אצלנו והצטרפו לישועתנו לגיונות של התחזקות וזכיות שאין אנו יודעים ורואים כלל. נזכה שיתקיים בנו "טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה". כי מבואר בתיקונים בתיקון כ"א, ש"יכבה" הוא גימ' הבל. ומבואר שם ש"הבל" הוא רוח הנכנס ללב ע"י דיבורים קדושים של תורה ותפילה. וזה החיות הנמשך מרוח הקודש ללב מחיה הנפש. וחיבור "הלב" היינו אותיות "הבל" בחי' רוח אל שאר האברים היינו התאחדות הנפש ברוח הקודש הנ"ל הם אותיות נ"ר. ראשי תיבות נפש רוח. וזה "לא יכבה" בלילה "נרה". עד כאן

התיקונים הקדושים. כי ע"י אור הנ"ר שנכנס אצלנו שהוא קדושת החנוכה בין הנגלה ובפרט מה שנסתר בו, תדלוק נפשנו אפילו בלילה. כי מצוות נר חנוכה "איש וביתו". ונפשות ישראל יורדים למצריים "בית יעקב איש וביתו". ובכח הנרות הקדושים יכולים להאיר ולתקן כל מה שצריך להרים מן החושך של ערות הארץ, טומאת מצרים, פגמי ההשגחה, וחוסר היראה והבטחון ולשוב עליו.

וזה מה שמבואר שם בתיקונים ש"נרה" הוא אותיות רנה. הוא השיר שיתער לעתיד בבחי' "באבוד רשעים רנה". ובכח הסולת הקדושה הנמשכת מאור תורת רבינו נזכה להכניע הרשעה אפילו על ידי מנחה קטנה, ונזכה להאיר הלילה ולהביא אור הנרות עד "נר ה' נשמת אדם חופש כל חדרי בטן" ולבאר איתו את כל החמץ בכח הפרשיות הקדושות של יציאת מצרים קריעת ים סוף מתן תורה ותרומת המשכן, ותחיה נפשנו רוח תחיה להתגבר ולהתחזק בעוז את כל הדרך שדורשת "סחרה" היא הסחור סחור של דרכי האמונה הקדושה שמוביל אותנו רבינו הקדוש לזכות לעשירות דקדושה ולכלול כל נפשות ישראל בקדושת שמו יתברך בשמחת עולם ורנה ב"ב אמן.